

DE CURAÇAOSCHE COURANT

Deel XLIX.

ZATURDAG den 14den SEPTEMBER 1861.

No. 37.

PARYS, 1 Aug. Men verhaalt my dat in Madrid een geheel nieuw en buitengewoon vrygevig stelsel ten opzichte van den verkoop van producten ingevoerd is, welk stelsel ook tot de voortbrengselen der drukpers zal worden uitgebreid. En aangenomen dat ik niet van de regering, noch van de geestelykheid, noch van staatkunde, noch van de opera, noch van de andere schouwburgen, noch van iemand of iets ter wereld spreke, mag ik onder toezigt van twee of drie censoren alles laten drukken.

Maar Heer feuilleton-schryver, denkt gy dan, dat wy Beaumarchais niet gelezen hebben?— En bovendien, staat hetgeen gy ons daar vertelt niet aan het hoofd van elk nummer van den "Figaro", het bekende orgaan van den Heer de Villemessant, wien men betwist Heer de Villemessant te zyn?

— Geachte lezeressen, ik heb voor hetgeen ik hierboven schreef, myne goede gronden. Ik heb den geestigen uitval van den geestigen Beaumarchais aan het hoofd van mynen brief geplaatst, om daardoor de verlegenheid aan te duiden, waarin ik my met betrekking tot de keus van het door my te behandelen onderwerp bevind. Niet dat het my aan stof ontbreekt; maar men zegt dat de hooge policie bezig is huiszoekingen te doen by de correspondenten, kronyk- en feuilleton-schryvers der buitenlandse dagbladen, om daar naar voor den staat gevaarlyke *Secrets de Polichinelle*, naar opruijende geschriften en der policie onaangename *cancans* te zoeken.

Myn zoon kwam wel niet van Claremont, maar voorzigtigheid is de moeder aller wysheid en daarom wilde ik heden "*relâche*" maken om reden van... om geldige redenen.

Ik bedenk daar evenwel, dat wy het onder vier oogen toch wel wagen kunnen, en als my soms iets "gevaarlyks voor de rust der wereld" mogt ontvallen, dan bedekken wy dat te zamen met den sluier der christelyke liefde.

Wat zoudt gy er overigens van zeggen, wanneer wy om aan de hooge censuur geene aanleiding te geven, den neus in onze gesprekken te steken, wanneer wy, zeg ik, van modes spraken?

Modes, vrouwen, meisjes, dat zyn toch voorzeker geene gevaarlyke onderwerpen. Ik spreek hier natuurlijk niet van een gevaar, waaraan men zich maar al te bereidwillig blootstelt, — ik misken ook den maatschappelyken invloed der crinoline niet, evenmin als de magt en den invloed welke vrouwen altyd op den gang van zaken uitgeoefend hebben: Eva als Omphale, Aspasia als de Maintenon, — ja nog op het oogenblik spreekt men van zekere schoone Milaneesche dame, die....

— In 's hemels naam en in dien der censuur — stil!

— Nu, daar hebben we 't al, men kan dus zelfs niet eens gerust over modes spreken en toch had ik u ten minste gaarne gezegd wat het allernieuwste is in de badplaatsen, op het land, aan het meer, 's avonds by het uitgaan van den schouwburg, of 's morgens, wanneer men "overvallen" wordt.

— Spoedig dan!

— Het is de "*fichu à l'Impératrice*." Men zegt dat de gravin Walewska de uitvindster is, maar ik vermoed dat dit kraagje het product der samenwerking van de gravin en Hare Majesteit zelve is. Men spreekt ook, zoo als gy weet, van eenen roman....

Enfin, de *fichu Impératrice* bestaat uit eene dubbele kraag van cachimir met fluweel en zyde afgezet, waarvan de punten tot aan de heupen reiken. Een dezer punten blijft op den rug hangen, terwyl de andere over het hoofd gehaald wordt; de beide voorste einden worden onder de kin vastgeknoopt. Deze "*fichu*" moet byzonder goed staan by zware krullen, of digt opgerold haar en prins Metternich....

— Stil, stil! Tot de orde!

— Maar waarover zal ik dan spreken, zonder gevaar te loopen dat men my elk oogenblik in de rede valt, alsof ik een Boheemsch afgevaardigde by den ryksraad te Weenen ware? Laat ons over de edele kookkunst spreken, daarin zal toch wel niets "gevaarlyks" steken.

Weet gy b. v. wat in de hooge adellyke kringen tegenwoordig het geregt "en vogue" is? Ryn-karpers, "*sauce Chambord*."

— Maar Heer feuilleton-schryver, gy, de voorzigtige man by uitnemendheid, wilt dan met alle geweld de blikken en vingers van de heilige Hermandad tot u trekken. Gy zult toch weten dat "Chambord," na Claremont en Orleans het vogelvry verklaarde woord in den dictionnaire der keizerlyke censuur is. Wy willen niets van uwen karpers-ragout à la "God zy met ons" weten; spreek ons liever over iets anders minder gevaarlyks.

— Goed! Laat ons over geslotene huwelyken spreken. Het huwelyk is eene zedelyke en eerbare instelling. Zoowel het libel als het Code-Napoleon keuren den echt goed; trouwen is een bewys van goeden burgerzin en in elk geval van "eerzame bedoelingen." Wy willen dus van trouwen spreken.

Kent gy Mlle. Zina, het sieraad van het ballet der groote opera? Mlle. Zina en Mr. Métrante, insgelyks aan de opera verbonden, traden in den heiligen huwelyken staat, of liever zy zweefden daarin, want wanneer ooit een paar snelvoetig genoeg geweest is, om over alle zwaarigheden in dit ondermaansche tranendal heen te zweven, waar brood en zyden japonnen, woning en huurruimte met elken dag duurder worden, dan is het voorzeker dit paar. De speelnoot der bruid was Mlle. Emma Livry, "de Sylphide," "de vlinder" en hy die haar beide zag, moest bekennen: "*Entre les deux mon coeur balance*." Het bruiloftsfeest is op grooten voet gevierd. Na het diner nam het bal een aanvang, dat eerst ten vyf ure des morgens eindigde.

Dansers en danseressen van het ballet, die tot vyf ure in den morgen dansen, om zich te vermaken, — is dat niet een psychologisch raadsel?

Ik begryp dat Napoleon III het politieke spel moede, "*het leven van Cesar*" beschryft; ik begryp evenzeer dat de schoone Keizerin Eugenie, zich door een "Roman" voor de moeilijkheden en verdrietelykheden aan het bezit van de helft des troons verbonden tracht schadeloos te stellen; ik vind er niets vreemds in, dat financiers zoo "*entre deux bourses*," brochures en toneelspelen schryven en dat journalisten, ambtenaren, letterkundigen aan de beurs speculeren, er ligt niets onverklaarbaars in, dat eene zangeres in dansen en eene danseres in zingen genoeg vindt, het gaat myne bevattig niet te boven, dat een winkelbediende des Zondags den "Sportman" uithangt of dat eene lorette ter kerke gaat, maar onbegrypelyk is het my, dat dansers en danseressen van beroep, van den avond tot den morgen dansen kunnen — voor hun plezier!

Enfin, de bruiloft was prachtig, iedereen vermaakte er zich, en wanneer Mlle. Zina eene moeder heeft (want de algemeene opinie, dat danseuses en modistes in Parys geene moeders hebben, schynt my toe een vooroordeel te zyn) zal deze zich over het gelukkige lagchen van haar liefstallig dochtertje en harer schoone vriendinnen zeker verheugd hebben.

Maar helaas! niet alle ouders verheugen zich in het huwelyk hunner kinderen. Daar hebt gy by voorbeeld het huwelyk van den zoon van een hoog ambtenaar by het financieuzen, die den roman, welken hy met Mlle. Valérie van de "*Comédie française*" te Parys begonnen heeft, met een huwelyk in Duitschland besloot. De jong gehuwden gaven vrienden en vriendinnen van deze voor hen zoo heugelyke gebeurtenis kennis, en vrienden en vriendinnen zonden hun gelukwenschen — de heer minister Fould echter....

— Tot de orde! tot de orde! Denk toch om de censuur en de hooge policie.

— Alweder goed! Dus nogmaals van iets anders. Laat ons van afbreken spreken, daar kan toch wel niets kwaads in steken, want het spreekwoord zegt:

"Was geschiedt vor allen Leuten, kann ja Schlimmes niet bedeuten."

Wel is waar vindt men ook menschen, die van meening zyn dat het niet overbodig zou wezen ook eenige oude huizen en straten in Parys te laten staan en die het daarentegen geheel en al overbodig vinden, dat men b. v. den *Boulevard de Malesherbes* ten koste van verscheidene millioenen herstelt. Men vindt wel is waar lieden, die in hunne verstoktheid betreuren dat de schoone hotels waaraan historische herinneringen verbonden zyn, als van de Mareillacs, Martainvilles, Lobaus, Laroche-Foucaulds, enz., voor de huizen in den styl des Heeren Hausmann de wyk moeten nemen, ten einde den boulevard St. Germain te voltooijen, wel is waar vindt men menschen, die luidkeels verkondigen, dat de tuin van het Luxemburg verknoeid en de beroemde Medicis-fontein bedorven is, enz., maar de Heer Hausmann weet dat alles beter.

In de Tuilerien heeft men met het afbreken van het *Pavillon de Flore* en der daaraangrenzende gaandery een begin gemaakt; het overige zal nu wel volgen. Het is nu alleen eene *question de temps et d'argent*.

Men verhaalt dat in de kelders van het pavillioen twaalf millioen in baren gevonden is, welke Louis Philippe, toen hy genoodzaakt was te vlugten, vergeten heeft. Ik geloof er niet veel van.

By den *verzoenenden* geest echter, waarmede men in de Tuilerien bezielid is, zal men den Orleans ook deze *nalatigheid* vergeven en...

— Nogmaals Orleans? Iets anders, gy weet toch...

— Het is wel; maar dan blijft my niets over dan u van het tooneel en de "inneming van Peking" te spreken.

Ik behoef over dit onderwerp slechts de verschillende artikelen van de Parysche bladen na te lezen, om over costumes, decoratie en ballet (want het stuk zelf heeft weinig te beduiden) een lang artikel te leveren, dat het midden houdt tusschen lof en berisping en dat ik u dan voor eigen fabrikaat zou kunnen opdisschen. Maar ik wil opregt zyn en u openhartig bekennen, dat ik de "Inneming van Peking," den droon van den opium-rooker, den marteldood van den correspondent van den *Times* en al de pracht en heerlijkheid, welke de Heer Hostein ontvouwd heeft, nog niet gezien heb, want de warmte is te hevig om van 7 tot 12 uur in een gloeienden oven een zweetbad te nemen, hetgeen men te Parys gewoon is een bezoek aan een schouwburg te noemen.

Ziet gy, het is tegenwoordig zoo warm, alsof het eiland Sardinie, met zyne 40° temperatuur ook reeds by Parys ware ingelyfd, en ten gevolge daarvan....

— Al weder over de politiek! Heer Feuilleton-schryver, gy zyt onverbeterlyk!

— Welnu, als het my niet eens geoorloofd is, rustig over het weder en de warmte te spreken, dan zwyg ik liever geheel en al en zeg u dus: Vaarwel! — *Alg. Handelsblad*.

— Ten gevolge van de vele ongelukken door de crinolines veroorzaakt, worden te Londen yverige pogingen door eenige der aanzienlykste dames aangewend, om een der meest geliefkoosde voorwerpen van het dames toilet (de crinoline) af te schaffen. De Koningin van Engeland is aan het hoofd der reactionnaren; zy wordt door talryke hertoginnen, gravinnen, enz. ondersteund en Keizerin Eugenie zal, naar men zegt, zich weldra met haar vereenigen.

